

Sjursen, men kun for at takke for, at det udvikler sig i den rigtige retning.

Så vil jeg godt sige, at Venstres bidrag til debatten taler jo for sig selv. Man har et standpunkt, til man tager et nyt, var der vist en statsminister, der sagde i sin tid, og det passer jo meget godt til Venstres måde at drive politik på.

Fru Pia Christmas-Møller gjorde også en interessant historisk betragtning, men dog var jeg lidt ked af selvfølgelig, at fru Pia Christmas-Møller i forbindelse med omtalen af fodnoterne i 1980'erne glemte undertegnede deltagelse. Det var jeg lidt ked af. Det var jo en utrolig flot periode i dansk sikkerhedspolitik, som jeg gerne så tilbage, naturligvis, og derfor var det jo rart at blive mindet om de tider, da vi havde et flertal her i Folketinget, som var villigt til også på den internationale arena at gå ud og kæmpe for nogle ting, som der var opbakning til i den danske befolkning. Det kunne vi godt drage nytte af også her ved udgangen af århundredet.

Jeg vil slutte med at sige, at vi står jo altså over for et topmøde i Helsinki og en regeringskonference, hvor den problemstilling, vi har diskuteret her i dag, vil blive aktuel i særdeles høj grad, ikke mindst i forbindelse med de beslutninger om forsvarspolitikken, som vi kan forvente kommer under topmødet i december.

Derfor kommer vi jo så til at tage diskussionen i Europaudvalget og i Folketingssalen, og derfor håber jeg da i det mindste, at det, vi kan opnå, når vi nu ikke kan få vedtaget det her forslag, vil være det, som hr. Knud Erik Hansen foreslog, og som jo altså heldigvis fik tilslutning fra hr. Jann Sjursen også, at vi i forbindelse med den konkrete gennemgang af regeringens mandat forud for Helsinkitopmødet får vurderet, om der i den situation skal placeres en fodnote på det forslag vedrørende oprettelse af en politisk komité, som vi jo alle sammen godt ved er undervejs, og som der muligvis vil være et flertal her i Folketinget, som vil gå ind for, hvilket så naturligvis må forudsætte, at det bliver gjort klart i en fodnote, at det altså indvirker på den danske undtagelse.

Så diskussionen ligger lige foran os, og de partier, der måske helst var fri for den diskussion, står altså også lige over for den i Folketingets Europaudvalg, når regeringen kommer med sit oplæg.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Det lød på hr. Keld Albrechtsen, som om han var lettere overrasket over, at jeg rent faktisk fandt, at der var noget fornuft i hr. Knud Erik Hansens indlæg. Fordi hr. Knud Erik Hansen og jeg ikke er enige i alt, kan der såmænd godt være fornuft i også hans indlæg. Det kan der såmænd også være i hr. Keld Albrechtsens indlæg for den sags skyld.

Men jeg synes, det er værd at pointere, at det, hr. Knud Erik Hansen jo rent faktisk sagde i sit indlæg, og som jeg responderede positivt på efterfølgende, jo var, at Enhedslistens og hr. Keld Albrechtsens forslag i dag om en dansk fodnotepolitik i EU meget let kunne reducere diskussionen og respekten og håndhævelsen af de danske EU-forbehold til en ren omgang formalia.

Den advarsel, hr. Knud Erik Hansen kom med, var måske ikke helt så tydelig som den i mit ordførerindlæg. Men den var der, og den er jeg enig i, og derfor er det ærinde, som hr. Knud Erik Hansen havde, og som jeg også havde i mit ordførerindlæg, i virkeligheden et ganske andet end det, der er Enhedslistens intention med forslaget i dag. Hr. Knud Erik Hansen og jeg og flere med os er i virkeligheden mere optaget af indholdet i diskussionerne om de danske EU-forbehold end af formalia.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg kan jo ikke rigtig have, at hr. Keld Albrechtsen går rundt og er ked af ikke at være blevet nævnt i rette selskabs sammenhæng, og derfor vil jeg da nok medgive hr. Albrechtsen, at han var en del af selskabet bag udhulingen af dansk udenrigspolitik og udhulingen af dansk NATO-medlemskab i 1980'erne.

Det var dengang, hr. Albrechtsen ikke repræsenterede Enhedslisten, men Venstresocialisterne, og arbejdede sammen med Lasse Budtz, Gert Petersen og den nuværende udenrigsminister, hr. Niels Helveg Petersen. Sådan var det dengang. Det var mørke år. Det var år, som bragte dansk udenrigspolitik i uføre, og som gjorde vort fulgyldige medlemskab af NATO meget, meget usikkert. Jeg husker det tydeligt.

Det er på det punkt meget glædeligt, at regeringsansvaret har ført til, at Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre har vendt på en tallerken og nu fører en efter omstændighederne ganske konstruktiv udenrigspolitik, som bakker